

paa, at jeg altid stræber — og det gør jeg virkelig ærligt — at respektere mine Modstanderes Motiver.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Rasmusen mente ikke, at jeg havde Ret i, at der var Grund til at appellere til Folket i det nationale Grænsespørgsmaal. Thi, sagde det ærede Medlem, alle Partier i Tinget var i Oktober 1918 enige om den Sag. Hvorledes forholder det sig med denne Enighed? Det Regeringsflertal paa to eller maaske tre Mand, som fandtes i det daværende Folketing i Oktober 1918, var udgaaet af et Folketingsvalg i Maj 1918, et Krigsvalg, et Krigsforfjamskelsesvalg, midt under den største tyske Offensiv, som endnu var set under Krigen. Mangfoldige Vælgere, baade Konservative og Venstre, stemte radikalt, fordi de i deres Befippelse og Frygtagtighed troede, at det radikale Ministerium var det eneste, som kunde holde os udenfor Krigen. Det var et Folketingsflertal, udgaaet af dette Valg, som sad i Folketinget i Oktober 1918 og traf Bestemmelse om Løsningen af Spørgsmaalet om vor fremtidige Grænse. Paa hvilket Tidspunkt, var det, det traf Bestemmelse? Det var i Oktober, medens Krigen endnu rasede paa sit højeste; ingen vidste, hvornaar den vilde slutte. 14 Dage efter sluttedes der Vaabenstilstand, men ingen visste, at dette vilde ske; det kunde have trukket meget længe ud, hvis der var kommet Offensiver i Elsass-Lothringen, maaske Offensiver, som var mislykkedes. Det skete altsaa endnu under Krigen, og paa et Forfjamskelsesmøde — som var hemmeligt, Befolkningen fik ingenting at vide om, hvad der var foregaaet i dette Møde ud over, at der var blevet vedtaget en Resolution — vedtoges der en Forfjamskelsesresolution. Hvad gik denne Resolution ud paa, som blev vedtaget i Oktober 1918? Den gik ud paa følgende: Paa det danske Folk Vegne erklærede Rigsdagen, at Folket ønskede en Grænse paa Grundlag af Selvbestemmelsesretten og Nationalitetsprincippet. Men hvad er Selvbestemmelsesretten og Nationalitetsprincippet? Det kan jo fortolkes paa syv forskellige Maader, om ikke mere. Vi har set det rundt omkring i Europa blive fortolket vidt forskelligt. Hvis Spørgsmaalet skal løses, paa Selvbestemmelsesrettens

Grund, er det saa ikke berettiget, at der bliver Afstemning i 3die Zone? Skal det løses paa Nationalitetsprincippets Grund, hvorledes skal man da afgøre, hvad der er dansk Nationalitet? Er det alene de Mennesker i Slesvig, som taler Dansk, eller er det Mennesker af dansk Oprindelse gennem Generationer, gennem Aarhundreder, Folk, hvis Bedsteforældre talte Dansk? Det kan man diskutere om, og det er ikke saa givet, at det danske Folks Flertal absolut var enigt i den Fortolkning, man fra radikal Side gav af dette Princip.

Men paa Grundlag af den Resolution, som blev vedtaget i Oktober 1918, midt under Krigen, er hele Politikken i det slesvigske Grænsespørgsmaal siden blevet ført. I Maj 1919, da det sidste hemmelige Møde afholdtes om Præliminærtraktaten, faar man kuldkastet Præliminærtraktatens Bestemmelse om Afstemning i 3die Zone under Paaberaabelse af Resolutionen af Oktober 1918. Der kom det, som det ærede Medlem Hr. Rode har kaldt den tragikomiske Episode, den nationalt tragikomiske Episode, disse to Maaneder, hvor det ifølge Præliminærtraktaten endnu var bestemt, at der skulde være Afstemning i 3die Zone. Men takket være den Resolution og den Fortolkning, den radikale Regering gav af den, kom endelig den nationale Genrejsning den 28. Juni, hvor baade Selvbestemmelsen i 3die Zone og Rømningsbestemmelsen og alt, hvad man havde ønsket sig, blev strøget med Glans.

Dette er altsaa den Fremgangsmaade som er fulgt fra radikal Side, og det er den, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen havde ønsket fortsat til det sidste, uden at det danske Folk var blevet spurgt i sit nationale Grænsespørgsmaal. Det er altsaa det, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen og aabenbart ogsaa det ærede Medlem Hr. Rode forstaaer ved en nationalt værdig Politik, en Politik, som indgyder international Respekt. I Oktober 1918, da denne Resolution blev vedtaget, havde man jo fra radikal Side forelagt en anden Resolution; noget nær ligelydende, men dog med en væsentlig Forskel; der var bl. a. en Indledningsbestemmelse, som ligefrem udtalte Tillid til Udenrigsminister Erik Scavenius' Politik ogsaa i det nationale Spørgsmaal. Saa vidt jeg ved, var det